

re tilskud og mere erhvervsfrihed. Regeringen ved godt, at der er problemer for erhvervslivet. Derfor har den haft flere udvalg nedsat, som skal kortlægge, hvilke muligheder der er for at lempe vilkårene for særligt de små og mellemstore virksomheder. Men samtidig med, at regeringen gør det, så fremlægges der hele tiden nye love, som gør det mere besværligt at drive virksomhed.

Regeringen er derfor nødt til at vælge side! Vil den føre en erhvervsgavnlig politik, så skal der handling bag ordene. Så skal vi have store dele af vores lovgivning på erhvervsområdet lempet meget betydeligt. Regeringen har i sin plan tænkt sig at lempe 18 love . . . ! Efter vores mening skal der lempes 180 eller flere love. Dansk erhvervsliv er ved at drukne i bureaukrati. Og det er vel at mærke den type bureaukrati, hvor alle formularer og skemaer udfyldes under straffeansvar! Hvis den lille håndværker, som er træt efter en 14 timers arbejdsdag, kommer til at udfylde et 100 sider langt skema fra Danmarks Statistik forkert når han en aften skal spille tid på dette, så er han straks henfalden til bødestraf.

Vi skal have flere nye virksomheder, vi skal have flere iværksættere, vi skal have flere udenlandske virksomheder til landet o.s.v. Vi skal med andre ord have sat en kædereaktion i gang i erhvervslivet, hvor den ene virksomhedsåbning afløser den anden. Men det kræver en meget aktiv erhvervs politik, det kræver nemlig, at det offentlige fjerner en række bureaukratiske hindringer og giver tilladelser på samlebånd. Det hjælper ikke med tilskud og formynderi, det har de seneste 30 års politik vist.

Vi stiller derfor forslag om at fjerne en række tilskud til erhvervslivet fra finansloven. Tilskud skaber afhængighed og en række virksomheder vil derfor få »abstinenser« når tilskuddet fjernes, men der kommer en stærkere virksomhed, et stærkere erhvervsliv og et stærkere samfund ud af det bagefter.

8.1.7. Børn og unge.

Fremskridtspartiet er ikke modstander af børn og unge! Vi er ikke interesseret i at ødelægge økonomien for de mange familier med børn og unge. Vi vil derimod give familierne deres frihed tilbage. For bare få år siden kunne en familie forsørges af en person. I dag er der så lidt tilbage efter skat, at der skal to indkomster til. Så skal børnene passes af det offentlige. Det giver højere skatter. Så må forældrene tage to jobs hver. Så skal børnene passes i fritidsordninger. De koster flere skattepenge . . . o.s.v.

Vi skal have brudt den onde cirkel. Derfor giver vi familierne skattelettelser på to måder. Vi hæver den skattefrie bundgrænse til 60.000 kr. Og der indføres et familiefradrag. Det skal fungere på den måde, at alle børn også har en skattefrie bundgrænse og i det omfang børnene ikke selv udnytter det, så kan forældrene gøre nytte af fradraget. Forældrene kan derved tjene ganske mange penge skattefrit.

Konsekvensen er selvfølgelig, at man stimulerer folk til at arbejde, men det er til hele samfundets glæde. De offentlige tilskud til børnecheck, børnepasning m.v. skal herefter aftrappes og til sidst afvikles helt. Familierne får herefter frihed til selv at tilrettelægge sin hverdag. Vil man selv passe børnene og derved få en lavere lønindkomst eller vil man tjene noget mere og så betale for at få børnene passet? I dag får den familie, som vælger at være to udearbejdende og børnene i offentlig betalt pasning, klart mere end den familie, som vælger selv at passe børnene. Løsningen på problemet er IKKE at give tilskud til, at folk selv passer deres børn – som foreslået af nogle partier.

Fremskridtspartiet er af den klare overbevisning, at det er bedst for børnene, at de bruger mere tid sammen med deres forældre end tilfældet er i dag.

Offentlig autoriseret pædagogisk pasning af børn er ikke af det gode. Vores samfundsudvikling med stigende problemer for børn og unge er en understregning af dette. Forældrene vælger selv at få børn og må derfor påtage sit et større ansvar. Forældrene må planlægge (de har 9 måneder) hvordan de vil have dagligdagen disponeret. Der er mange kombinationsmuligheder med f.eks. deltidsjobs, egen virksomhed, periodisk ansættelse o.s.v. Det er ikke samfundets opgave at tilrettelægge dette, men familiens opgave.

De forældre, som vælger at lade børnene passe af andre skal så selv betale udgiften, efterhånden som tilskud afvikles. Det betyder IKKE, at vi får horrible priser som i dag, hvor en børnehave-